

Den næste sag på dagsordenen var:

19) Anden behandling af lovforslag nr. L 57: Forslag til lov om ændring af lov om banker og sparekasser m.v., lov om forsikringsvirksomhed og realkreditloven. (Afskaffelse af offentlige repræsentanter i den finansielle sektor). Af økonomi- og erhvervsministeren (Bendt Bendtsen). (Fremsat 23/1 2002. Første behandling 5/2 2002. Betænkning 12/3 2002).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Marianne Jelved (RV):

Udvalget har jo behandlet lovforslaget efter de gældende procedurer og stillet spørgsmål til ministeren, og svarene er modtaget.

Det forslag, vi nu behandler ved anden behandling i Folketinget, smykker sig med såkaldt faglige begrundelser for at fjerne de offentlige repræsentanter i de finansielle institutter.

Svarene på spørgsmålene lader meget tilbage at ønske. Det er svar, som jeg bedst kan karakterisere som – hvis det er tilladt fra Folketingets talerstol, men jeg har forsøgt at være meget moderat: Goddag, mand. – Økseskaft!

Der er reelt ingen saglige begrundelser. Derfor er det en politisk beslutning, og jeg synes, at det er ganske fair, at regeringen af politiske grunde ønsker at afskaffe den offentlige repræsentation i de finansielle institutter. Men det er ikke det, regeringen skriver.

Derfor er det min opfordring, at alle for at hygge sig, hvis man kan sige det, læser de optrykte bilag i betænkningen omkring spørgsmål 4-9, hvor man spørger ganske sagligt og får en sludder for en sladder. Det synes jeg er unfair over for de mange, mange offentlige repræsentanter, der har siddet efter loven og varetaget deres opgaver, efter at de har indvilget i at blive udpeget efter gældende lovgivning.

Det beklager jeg dybt, og jeg beklager, at regeringen heller ikke her klart bekender kulør, nemlig at det er en rent politisk beslutning, der ikke kan begrundes med den slags søgte forklaringer, der er givet i bemærkningerne til lovforslaget.

Anden næstformand (Poul Nødgaard):

Hr. Jan Trøjborg som ordfører. Så har man jo lidt længere taletid.

Jan Trøjborg (S):

Spørgsmålet om offentlige repræsentanter i den finansielle sektors ledelse er jo ikke en ny sag. Det er faktisk en gammel, etableret politisk holdning, der har haft bred opbakning i årtier i Folketinget, nemlig at det var hensigtsmæssigt, at den offentlige repræsentation var med til at sikre, skal vi sige en lidt bredere tilgang til og forvaltning af de samfundsmæssige værdier, som forvaltes af den finansielle sektor.

Jeg tror, at langt de fleste virksomheder i den finansielle sektor har fundet det nyttigt, at der har været repræsentanter i bestyrelsen, der repræsenterede andet end aktionærernes interesser, men også var udpeget med henblik på at varetage brede, samfundsmæssige hensyn.

Imidlertid må man jo erkende, at forholdene udvikler sig også konkurrencemæssigt, og at liberaliseringen slår igennem i den finansielle sektor, og man må også erkende, at de offentligt udpegede bestyrelsesmedlemmer ikke har andre beføjelser, men arbejder under samme vilkår som de aktionærvalgte bestyrelsesmedlemmer.

Kl. 13.05

Derfor var Socialdemokratiets holdning til førstebehandlingen af dette forslag, at vi da godt ville diskutere med regeringen, om tiden var løbet fra ordningen med offentlige repræsentanter, hvis man vel at mærke satte noget andet i stedet, nemlig sikkerhed for gennemsigtighed, åbenhed, tilstrækkelige tilsyn, kontrol med den finansielle sektor og kvalitet i bestyrelsesarbejdet.

Derfor har vi stillet en række spørgsmål til regeringen, som også er optrykt, der handler om regeringens holdning bl.a. til hele spørgsmålet om corporate governance, altså hvor meget man egentlig kan overkomme, og hvilke hensyn man skal varetage som bestyrelsesmedlem.

I den forbindelse er det kommet frem, at det er meget normalt i en række store danske finansielle virksomheder, at formænd og næstformænd ud over de ansvarsfulde poster, de har i det enkelte institut, besidder 25-30 bestyrelsesposter ved siden af. Regeringen har end ikke ønsket at drøfte mulighederne for at sikre tilstrækkelige kvalitets hensyn i bestyrelsesarbejdet med os og har heller ikke villet diskutere spørgsmålet om forbrugerhensynets varetagelse. Tværtimod har regeringen fremsat et forslag om lov om

værdipapirhandel, hvor man indfører selvkontrol i sektoren i forbrugerspørgsmål.

På den baggrund er det ikke så sært, at Socialdemokratiet stemmer nej til forslaget ved tredje behandling, og vi kan fuldt ud tilslutte os fru Marianne Jelveds betragtning om, om dette her er en rent politisk beslutning. Der har ikke været åbnet så meget som en millimeter for noget, der bare ligner en faglig, saglig diskussion fra regeringens side til de indvendinger, der har været fra oppositionen.

Anden næstformand (Poul Nødgaard):

Ønsker flere at udtale sig? Hr. Lars Barfoed. Det er godt, at vi giver os den fornødne tid.

(Kort bemærkning).

Lars Barfoed (KF):

Må jeg sige til hr. Jan Trøjborg: Det forholder sig jo således, at det har vist sig, at der ikke er nogen saglige, faglige grunde til at lovgive om, at der skal være offentlige repræsentanter i de finansielle virksomheder. Derfor mener vi, at der politisk ikke er nogen grund til at opretholde sådanne regler, hvorfor ordningen kan bortfalde.

Anden næstformand (Poul Nødgaard):

Fru Marianne Jelved for en kort bemærkning til hr. Barfoed.

(Kort bemærkning).

Marianne Jelved (RV):

Ja tak, det var også mit ønske.

Jeg må gøre hr. Barfoed opmærksom på, at der f.eks. står i bemærkningerne: »Ordningen med offentlige repræsentanter i bestyrelsen for danske finansielle virksomheder har i takt med udviklingen hen imod større åbenhed og gennemsigtighed på markederne udlevet sit formål.«

Så står der i svaret, at disse retningslinjer, som har været gældende fra 1974, fortsat er det fuldt ud i dag, og så citerer jeg igen ministerens svar: Det er min opfattelse, at da de offentlige repræsentanter har samme rettigheder og pligter og samme ansvar som øvrige bestyrelsesmedlemmer, har funktionen som offentlig repræsentant overlevet sig selv.

Det er altså noget værre letbenet noget. Det er jo ikke en begrundelse, at man har fulgt de retningslinjer, som har været siden 1974, og så er de ikke relevante længere. Hvorfor er de ikke det? Det er der ikke givet nogen forklaring på.

(Kort bemærkning).

Lars Barfoed (KF):

Nu tilkommer det ikke mig at svare på ministerens vegne og uddybe ministersvar, det er der andre, der sikkert vil gøre. Mine bemærkninger skal ses i relation til hr. Jan Trøjborgs bemærkninger om, at der manglende nogle saglige, faglige grunde til at gennemføre det her lovforslag.

Der er det, jeg siger: Det er simpelt hen sådan, at man må konstatere, at der ikke er nogen saglige, faglige grunde til at opretholde en sådan ordning. Det har vist sig at være uden betydning, at der er offentlige repræsentanter i bestyrelserne, og ud fra det har vi altså anlagt den politiske vurdering, at der, når der ikke er nogen saglige, faglige grunde til det, ingen grund er til at opretholde sådan et regelsæt. Vi ønsker i det hele taget så lidt regulering og tvang i forhold til virksomhederne som muligt, og her er ikke nogen grund til at have den specielle regulering.

Derfor kan ordningen bortfalde. Det er da fair nok.

Kl. 13.10

(Kort bemærkning).

Marianne Jelved (RV):

Det vil altså sige, at vi har haft en ordning med regelsæt, der er lovgivet om siden 1974, som er uden betydning.

Sagen er jo en helt anden, og det ved hr. Lars Barfoed bedre end nogen som helst andre i dette Folketing, nemlig at Finansrådet og andre finansielle organisationer aldrig nogen sinde har ønsket en offentlig repræsentant. De har følt, at det var godt nok, som de gjorde det selv. Man kan jo så sige, at det er det formentlig også, men det har hele tiden været tanken, at den offentlige repræsentant bl.a. gjorde, at der var andre end de rent professionelle, som kender hinanden utrolig godt i forvejen, der sad i de bestyrelser. Det behov har ikke ændret sig, tværtimod.

(Kort bemærkning).

Lars Barfoed (KF):

Der er i hvert fald én her i salen, der mindst lige så godt som jeg ved, at de offentlige repræsentanter ikke har gjort nogen forskel i den relation, at de specielt er offentlige repræsentanter. Det er den forhenværende økonomiminister, fru Marianne Jelved, som jo ikke kan have oplevet i sin ministerperiode, at det har haft betydning, at der specielt har været offentlige repræsentanter. Jeg siger ikke, at de pågældende ikke har spillet en vigtig rolle i de bestyrelser, de har siddet i, for

det har de gjort på lige fod med alle andre bestyrelsesrepræsentanter. Men det har jo ikke haft nogen betydning, at de er udpeget af det offentlige, af ministeren. Det har ikke gjort nogen forskel. Heller ikke i relation til de kriser, der har været i den finansielle sektor.

Derfor har der ikke fra hverken hr. Jan Trøjborgs eller fru Marianne Jelveds side været fremført nogen saglige og faglige grunde til at opretholde denne ordning.

Anden næstformand (Poul Nødgaard):

Fru Marianne Jelved for den tredje og sidste korte bemærkning til hr. Barfoed, og derefter er det hr. Ole M. Nielsen for en kort bemærkning.

(Kort bemærkning).

Marianne Jelved (RV):

Jeg har netop stillet en række spørgsmål for at få regeringen til at dokumentere, at det, som hr. Barfoed udtrykker det, ikke har haft nogen betydning, at der sidder offentlige repræsentanter. Dette har ministeren ikke på nogen måde svaret på. For det kan man i sagens natur selvfølgelig ikke svare på. Det er det, der er det mærkelige.

Anden næstformand (Poul Nødgaard):

Hr. Ole M. Nielsen for en kort bemærkning og derefter hr. Barfoed.

(Kort bemærkning).

Ole M. Nielsen (KRF):

Jeg vil også spørge hr. Barfoed: Hvordan i alverden kan man vide, at det ikke har haft betydning? Man kan da ikke se, hvordan situationen var under et eller andet bestyrelsesmøde. Tænk bare på den præventive virkning. Vi har haft nøjagtig den samme diskussion om fødevarekontrol. Det er ligesom sådan, at effekten af fødevarekontrol måles i, hvor mange overtrædelser der registreres. Men den præventive effekt lige så vel som politiets tilstedeværelse osv. er jo vigtig. Man kan da ikke ane, hvilken betydning det har haft. Bare den betydning, at de offentlige repræsentanter er valgt uden for den normale kreds, som kan være en lidt indspist kreds, der bliver valgt både i et pengeinstitut og et forsikringssselskab, kan da i sig selv have en betydning.

Jeg har selv haft fornøjelsen af at sidde på sådan en plads, og jeg har faktisk indstillet, at vi stemmer for loven her alligevel, selv om jeg har gode erfaringer. Det er jo også, fordi jeg ikke orkede at gå og forsvare den stilling, jeg selv har

indtaget, og jeg tænkte, at der jo er flertal for forslaget i forvejen. Men med den argumentation, vi får i svarene osv., har jeg faktisk planer om at ændre vores indstilling til det, for det er så tyndt.

(Kort bemærkning).

Lars Barfoed (KF):

Jamen hr. Ole M. Nielsen: Der er ingen eksempler at opdrive på, at det, at et bestyrelsesmedlem i en finansiell virksomhed har været udpeget af ministeren, af det offentlige, har gjort nogen som helst forskel. Den pågældende sidder i bestyrelsen for den finansielle virksomhed akkurat på lige fod med alle andre. Det er kun valghandlingen, der er til forskel. Og alle bestyrelsesmedlemmer i en finansiell virksomhed har et stort ansvar bl.a. for at sikre, at den daglige ledelse fungerer korrekt og lovligt, og at instituttet ikke bevæger sig ud over lovgivningens grænser osv.

Hvis man hævder, at det gør en forskel, at det ene bestyrelsesmedlem er valgt af det offentlige i modsætning til de andre, så er det i virkeligheden, synes jeg, en alvorlig anklage mod de andre bestyrelsesmedlemmer, som man da må formode er samvittighedsfulde borgere, der udmærket er klar over det ansvar, der påligger dem som bestyrelsesmedlem i en finansiell virksomhed. Der er ingen grund til at beskyldte dem for eller anklage dem for, at de ikke samvittighedsfuldt varetager det bestyrelseshverv.

Lægger man det til grund, hvilket jeg håber, at hr. Ole M. Nielsen også vil gøre, er der ingen argumenter for, at nogen skulle udpeges specielt af det offentlige.

Anden næstformand (Poul Nødgaard):

Hr. Jan Trøjborg for en kort bemærkning og derefter hr. Ole M. Nielsen.

(Kort bemærkning).

Jan Trøjborg (S):

Det er da utroligt, at hr. Lars Barfoed for det første kan sige, at der ikke har været argumenter for en politik, som også de borgerlige gennem generationer har støttet, når det gælder offentlige repræsentanter f.eks. i sparekasser, en politik, der jo næsten er 100 år gammel.

Kl. 13.15

For det andet må jeg spørge hr. Barfoed, om han mener, at de offentlige repræsentanter har gjort skade.

Og for det tredje vil jeg gerne sige til hr. Lars Barfoed, at jeg må konkludere, at det eneste,

man mener der er interessant at varetage, er aktionærernes interesser. Man mener ikke, at der skal være en repræsentant for yderligere samfundsmæssige interesser.

Så skal jeg endelig tilføje, at jeg da er helt sikker på, at den fungerende økonomi- og erhvervsminister, hr. Flemming Hansen, har gjort et ganske udmærket og kvalificeret stykke arbejde, da han som offentlig repræsentant har siddet i en finansiel virksomheds bestyrelse. Men det kan vi jo ikke vide noget om.

Så at sige, at det ved vi ikke ved noget om, og på den baggrund kan vi konkludere, at det heller ikke har gjort nytte, er da et ekstremt tyndt argument.

Anden næstformand (Poul Nødgaard):

Hr. Ole M. Nielsen for en kort bemærkning. Derefter hr. Barfoed.

(Kort bemærkning).

Ole M. Nielsen (KRF):

Jeg har stadig væk ikke fået nogen forklaring på, hvordan man kan se, hvad der var sket, hvis ikke de havde siddet der. Det er jo fuldstændig umuligt at se, hvad der sker bag lukkede døre, mødelokaledøre osv. Jeg tillægger ikke folk, altså de almindeligt valgte bestyrelsesmedlemmer i den finansielle sektors institutioner, nogen som helst negative hensigter eller ønsker om at lave fup og svindel. Men vi må bare erkende, at det jo sker alle steder alligevel, i private selskaber, i private virksomheder uden for den finansielle sektor. Og hvorfor skulle det ikke kunne ske i den finansielle sektor?

Jeg tør jo ikke sige, om der findes en statistik for, at der er forholdsvis mere skudderudder uden for den finansielle sektor, altså i de almindelige erhvervsvirksomheder, end i den finansielle sektor, men vi må jo erkende, at i erhvervsvirksomheder generelt sker der jo ting og sager, som ikke burde ske, og jeg tror, der sker flere dér, end der gør i den finansielle sektor. Det kunne bruges som en slags argumentation for, at det har haft en effekt. Men det har vi nok ikke nogen tal på.

Men det at kunne se, hvad der var sket i en situation, som vi ikke kender, mangler jeg argumentation for.

(Kort bemærkning).

Lars Barfoed (KF):

Jeg er glad for, at hr. Jan Trøjborg stiller mig det spørgsmål, om jeg mener, at de offentlige repræ-

sentanter har haft en skadelig effekt. Det giver mig nemlig anledning til at gentage, hvad jeg sagde tidligere, nemlig at jeg er sikker på, at de har gjort en nytteindsats. Det har bare ikke gjort nogen forskel, at de har været udpeget af det offentlige. Den valghandling har hverken gjort dem mere eller mindre nyttige. Det har været nyttige bestyrelsesmedlemmer på lige fod med alle andre.

Til det, som hr. Jan Trøjborg også fremhæver – at der skulle være behov for, at der sidder nogle, som skal tage samfundsmæssige hensyn i de pågældende finansielle virksomheders bestyrelser – må jeg sige, at det ikke er meningen med deres tilstedeværelse. De skal ikke sidde og varetage samfundsøkonomiske hensyn. De offentligt udpegede skal ligesom alle andre bestyrelsesmedlemmer varetage virksomhedens interesser og selvfølgelig sørge for, at virksomheden holder sig inden for lovgivningens grænser og i øvrigt påse, at det er en forsvarlig ledelse.

Men de skal ikke sidde i den virksomhedsbestyrelse og varetage samfundsmæssige interesser. Det er noget, vi gør her i Folketinget og i regeringen. Det ville da være underligt, hvis der skulle sidde repræsentanter i private virksomheders bestyrelser og sige, næh, hov, det kan godt være, at det her er i virksomhedens interesse, men vi har nogle overordnede samfundsmæssige hensyn, der gør, at det stemmer jeg altså imod i bestyrelsen. Sådant fungerer det ikke, og det er heller ikke meningen med de offentlige repræsentanter.

Anden næstformand (Poul Nødgaard):

Hr. Jan Trøjborg for en kort bemærkning. Det er vist nummer tre og dermed den sidste.

(Kort bemærkning).

Jan Trøjborg (S):

Det skal da også være den sidste.

Én ting er jeg glad for, og det er, at hr. Lars Barfoed ikke repræsenterer den finansielle sektor mere, for jeg er stensikker på, at langt de fleste bestyrelsesmedlemmer og ledelser, også i den finansielle sektor, tager andre hensyn end til de snævre aktionærinteresser. Det dér begreb, der hedder stakeholder's value, hvis man må citere det her i Folketingssalen ...

Anden næstformand (Poul Nødgaard):

Selvfulgelig.

Jan Trøjborg (S):

... er jeg sikker på er vidt udbredt – den opfattelse, at den finansielle sektors virksomhed også har en forpligtelse ud over de snævre virksomhedsøkonomiske interesser i forhold til medarbejdere, i forhold til miljø, i forhold til bæredygtighed, i forhold til samfundsforhold og samfundsinteresser som sådan.

Men det forstår jeg at hr. Lars Barfoed ikke mener. Man skal kun varetage aktionærernes interesser. Dermed har vi også fået slået klart fast, hvorfor regeringen er kommet med sit forslag, og først og fremmest hvorfor regeringen overhovedet ikke ville i dialog om dette forslag og dets mulige gennemførelse.

Anden næstformand (Poul Nødgaard):

Hr. Lars Barfoed. Og så er der noget, der tyder på, at vi kan komme videre.

Kl. 13.20

(Kort bemærkning).

Lars Barfoed (KF):

Jeg havde egentlig besluttet mig til, at nu mente jeg, at der var sagt det, der skulle siges om denne sag, men man kan blive provokeret tilstrækkeligt til, at man føler sig nødsaget til at tage ordet én gang til. Det gør jeg så i anledning af hr. Jan Trøjborgs seneste bemærkninger.

Der ligger jo ikke i det, jeg har sagt, at finansielle virksomheder eller andre private virksomheder ikke skal tage etiske hensyn, ikke skal tage hensyn til de ansatte, ikke skal føle sig som en del af samfundet og tage samfundsmæssige hensyn. Det, jeg siger, er, at de offentlige repræsentanter ikke sidder i de virksomheders bestyrelser for at varetage specielt samfundsmæssige interesser. De sidder der på lige fod med alle andre bestyrelsesmedlemmer, så snart de er valgt.

Hermed sluttede forhandlingen, og lovforslaget overgik derefter til tredje behandling.

Afstemning**Anden næstformand (Poul Nødgaard):**

Jeg foreslår, at lovforslaget går direkte til tredje behandling uden fornyet udvalgsbehandling. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget. (*Ophold*). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

20) Anden behandling af lovforslag nr. L 47: Forslag til lov om ændring af lov om ligebehandling af mænd og kvinder med hensyn til beskæftigelse og barselorlov m.v., lov om dagpenge ved sygdom eller fødsel og lov om børnepasningsorlov. (Udvidelse af barselorloven og ændring af børnepasningsorloven).

Af beskæftigelsesministeren (Claus Hjort Frederiksen).

(Fremsat 9/1 2002. Første behandling 23/1 2002. Betænkning 13/3 2002. Ændringsforslag nr. 25 af 18/3 2002 uden for betænkningen af Ole M. Nielsen (KRF)).

Der var stillet 24 ændringsforslag i betænkningen.

Uden for betænkningen var der stillet 1 ændringsforslag af Ole M. Nielsen (KRF).

Lovforslaget og ændringsforslagene sattes til forhandling under ét.

Forhandling**Anden næstformand (Poul Nødgaard):**

Jeg vil lige her gøre opmærksom på, at følgende ordførere har meldt sig: Det er fru Mette Frederiksen, hr. Ole Sohn, hr. Morten Helveg Petersen og hr. Ole M. Nielsen. Hvis andre ordførere ønsker at komme ind, skal de ind i den rigtige rækkefølge. Ønsker Venstres ordfører ordet, er det den første. Hr. Jens Vibjerg har ordet som ordfører. Jeg går hele rækken igennem.

Jens Vibjerg (V):

Nu kan børnefamilier efterhånden se frem til at få de længe bebudede forbedringer omkring barsel. Der har været mange udsagn før valget og efter valget. Nu nærmer vi os snorene, og det er lidt beskæmmende at se, at så stor en del af Folketinget ikke er indstillet på at give børnefamilierne de forbedringer, de meget væsentlige forbedringer, der ligger i det lovforslag, vi nu har til anden behandling her.

Vi kan jo alle huske bemærkningerne fra tidligere statsminister Poul Nyrup Rasmussen: Kan vi ikke gøre det lidt bedre? Det kunne den gamle regering ikke, men den nuværende kan sige: Jo, vi kan.

Derfor har vi nu det her forslag liggende, som giver en række meget væsentlige forbedringer. Den ene er, at man får en væsentlig længere bar-